

РЕШЕНИЕ

№ 817

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10770** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на [фирма], чрез процесуален представител адв. Д. С. срещу решение №20208503 от 21.09.2020 г., постановено по НАХД № 13119/2019 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №396040-F412000 от 10.01.2019 г., издадено от началника на сектор „Оперативни дейности“ - С. при ЦУ на НАП. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Намира мотивите за липса на допуснати процесуални нарушения и спазване на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, в обжалваното решение, за неправилни. Твърди, че в наказателното постановление липсват съществени реквизита, а именно дата и описание на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Счита, че допуснатите съществени нарушения са лишили дружеството нарушител от възможността своевременно да узнае за повдигнатото административнонаказателно обвинение, да организира защитата си по него и да изложи възражения срещу АУАН. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и да постанови

ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът-Централно управление на Национална агенция за приходите изразява становище за неоснователност на подадената касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №396040-F412000 от 10.01.2019 г., с което е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 185, ал. 2, изр.2, във връзка с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за извършено нарушение по чл. 42, ал. 1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил, че на 04.09.2018 година в 12:30 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §.1 т.41 от ПР на ЗДДС - Хотел „М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], с ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да съхранява в обекта свидетелство за регистрация на монтираното и въведено в експлоатация ИАСУТД тип М.-Ф. О. вер.3, с идентификатор на системата: KNZ 0001.

За така констатираното нарушение е съставен Протокол за извършена проверка № 0405231/ 04.09.2018г. Впоследствие инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил акт за установяване на административно нарушение №F412000/27.09.2018г., подписан от член на СД на дружеството, без възражения. На базата на така съставения акт на 10.01.2019 г., е издадено атакуваното наказателно постановление за нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно

наказателно отговорното дружество е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС, фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология.

Съгласно чл.42., ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, чието систематично място е в глава шеста "Задължение за съхраняване на документи", лицето по чл.3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект свидетелство за регистрация на ФУ/ИАСУТД. Нормата е императивна, а в случая е доказано по безспорен начин, че свидетелство за регистрация на процесното фискално устройство не е бил представен пред проверяващите инспектори по приходите.

Дружеството - касатор като лице, стопанисващо търговски обект, е било задължено да съхранява в търговския обект свидетелство за регистрация на това ФУ. Като не е изпълнило това нормативно установено задължение в чл.42, ал.1, т.1 от наредбата, [фирма] е осъществило от обективна страна състава на вмененото му нарушение, за което законосъобразно е ангажирана отговорността му на основание чл.185, ал.2, изр.2, вр. чл.185, ал.1 от ЗДДС.

Настоящата инстанция напълно споделя мотивите на районния съд, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Неоснователно е възражението, че административнонаказателно производство по случая е проведено без участието на [фирма] и без да са изпълнени нормативните предпоставки за такова задочност. В случая, АУАН може да се счита задочно съставен в отсъствието на нарушителя и при условията на чл.40, ал.2, пр. 2 от ЗАНН поради неявяването на представител на [фирма] за съставянето на акта след покана. Граматическото тълкуване на разпоредбата ясно указва, че приложението на това изключение чл.40, ал.2, пр.2 ЗАНН от правилото на чл.40, ал.1 ЗАНН предпоставя редовно връчена на нарушителя покана. Това условие в случая е изпълнено. В административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за извършена проверка от 04.09.2018г. (л.11-13), в който се съдържа покана за изпълнителния директор или упълномощено от дружеството лице да се яви на 12.09.2018 г. в 11.00 ч. в сградата на НАП, [улица], ет.3, за представяне на документи и съставяне на акта за установяване на процесното нарушение. На 12.09.2018г. на посочения адрес се е явил Д. А. Д., заместник управител на [фирма], който е представил изискуемите документи, но не му е връчен АУАН, тъй като не е бил надлежно упълномощен. На страница 4 от Протокол за извършена проверка от 04.09.2018г. (л.14) се съдържа втора покана упълномощено от дружеството лице да се яви на 17.09.2018 г. в 10.00 ч. в сградата на НАП, [улица], ет.3, за връчване на акта за установяване на процесното нарушение.

По делото няма данни представител на дружеството да се е явил на 17.09.2018 г., в 10.00 ч. в сградата на НАП. Тези данни сумирани сочат, че на [фирма] са връчени две покани за явяване на негов представител в НАП, който да присъства по чл.40, ал. 1 от ЗАНН при съставянето на акт за спорното нарушение. След като е изпълнена тази законова предпоставка, АУАН може да се счита задочно съставен в отсъствие на нарушителя, поради неявяване на негов представител след покана в хипотезата по чл. 40, ал. 2, пр. 2 от ЗАНН.

Неоснователно е и второто възражение на касатора, относно липсата на дата на извършване на нарушението. Доколкото това нарушение по чл. 42, ал. 1, т.1 от Наредбата е извършено чрез бездействие, което трае непрекъснато през определен период от време, съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН то би било довършено при прекратяването му. При положение, обаче, че не е преустановено до приключване на проверката на НАП, това нарушение няма дата на довършване по чл. 80, ал. 3 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, която да бъде посочена в акта и наказателното постановление. Ето защо крайният момент на периода на съставомерното по чл. 42, ал. 1, т.1 от Наредбата бездействие по АУАН и наказателното постановление е датата на приключване на проверката на [фирма] от НАП на 04.09.2018 г., когато неизпълнението на задължението е официално констатирано. Така и АУАН и наказателното постановление индивидуализират нарушението по време, така че [фирма] да разбере, че се санкционира по чл.42, ал. 1, т. 1 от Наредбата за това, че към 04.09.2018 г. не съхранява в обекта свидетелство за регистрация на монтираното и въведено в експлоатация ФУ. Тази информация по АУАН и наказателното постановление е необходимата и достатъчна по закон [фирма] да научи за какво нарушение се санкционира, така че да може ефективно да упражни правото си на защита, без да е отнето или накърнено. Административно наказващият орган ясно и безпротиворечиво е посочил в какво се изразява извършеното нарушение, което напълно съответства на правната квалификация дадена в АУАН и наказателното постановление. В издаденото наказателно постановление са спазени изискванията на чл. 57 от ЗАНН като посочване на място, време, характер и индивидуализиращи белези на вмененото административно нарушение. Издаденото наказателно постановление не страда от пороци касаещи неговата валидност и редовност.

В този смисъл, неоснователно е твърдението на касатора, че допуснатите процесуални нарушения са лишили дружеството от възможността да организира защитата. Настоящият състав намира, че правото на защита на [фирма] не е било нарушено. Връчването на наказателното постановление позволява на правния субект, който е посочен като извършител на конкретно административно нарушение да организира защита си, като упражни своите права – да събере или посочи необходимите доказателства, направи съответните възражения и ангажира квалифицирана юридическа помощ. В конкретния случай дружеството е имало възможността да предприеме всички тези действия и съответно да организира адекватно защита в административнонаказателното производство.

Предвид изложените мотиви касационната инстанция намира решението на районния съд за валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да се остави в сила, а жалбата като неоснователна да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80

лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63, ал.1, изречение второ от ЗАНН, Административен съд - София град, XIX състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20208503 от 21.09.2020 г., постановено по НАХД № 13119/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите- Централно управление сумата от 80 лв. разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.